

vonnis

In naam van de Koning

RECHTBANK ROTTERDAM

Team familie

zaaknummer / rolnummer: C/10/ / KG ZA

Vonnis in kort geding van 19 februari 2019

in de zaak van

wonende te Rotterdam,
eiseres in conventie,
verweerster in reconventie,
advocaat mr. te Rotterdam,

tegen

wonende te 's-Gravenhage,
gedaagde in conventie,
eiser in reconventie,
advocaat mr. W.N. Sardjoe te 's-Gravenhage.

Partijen zullen hierna de vrouw en de man genoemd worden.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding met producties van 28 januari 2019;
- de brief met bijlagen van de zijde van de man van 1 februari 2019;
- de eis in reconventie met producties en
- de pleitnota van de vrouw.

1.2. De behandeling heeft plaatsgevonden ter zitting van 5 februari 2019.
Bij die gelegenheid zijn verschenen:

- de vrouw met haar advocaten mr. en mr.
- de man met zijn advocaat mr. Sardjoe;
- Jeugdbescherming Rotterdam Rijnmond (hierna ook: JBRR), ter zitting vertegenwoordigd door en
- de raad voor de kindbescherming Rotterdam-Dordrecht (hierna: de raad), ter zitting vertegenwoordigd door

1.3. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. De man en de vrouw hebben een affectieve relatie gehad waaruit is geboren de minderjarige op 2013 te Rotterdam.

2.2. De man heeft de minderjarige erkend.

2.3. Het ouderlijk gezag over de minderjarige wordt door de ouders gezamenlijk uitgeoefend.

2.4. Bij beschikking van de rechtbank Rotterdam van 7 november 2018 is bepaald dat de regeling van de verdeling van de zorg- en opvoedingstaken voorlopig als volgt zal zijn:

- de man is in de gelegenheid contact te hebben met de minderjarige op kantoor en onder (ambulante) begeleiding van Jeugdbescherming Rotterdam Rijnmond, locatie te weten:
 - o op woensdag 17 oktober 2018 van 14.00 tot 15.00 uur;
 - o op woensdag 24 oktober 2018 van 14.00 tot 16.00 uur;
 - o op woensdag 31 oktober 2018 van 14.00 tot 16.00 uur;
 - o op woensdag 7 november 2018 van 14.00 tot 16.00 uur;
- vanaf woensdag 14 november 2018 totdat de jeugdbeschermer in het kader van de ondertoezichtstelling erbij is betrokken, haalt de man de minderjarige elke woensdagmiddag op uit school en brengt hij de minderjarige om 16.30 uur terug op het kantoor van Jeugdbescherming Rotterdam Rijnmond;
- zodra de jeugdbeschermer in het kader van de ondertoezichtstelling erbij betrokken is, wordt de regeling met een opbouwfase geleidelijk uitgebreid naar een zaterdag per veertien dagen waarbij de minderjarige bij de man verblijft, met beoordeling of dat in het belang van de minderjarige is;
- daarna wordt aan de jeugdbeschermer overgelaten om te bezien of de voorlopige regeling wederom met een opbouwfase uitgebreid kan worden naar een heel weekend per veertien dagen, met beoordeling of dat in het belang van de minderjarige is.

2.5. Bij beschikking van de rechtbank Rotterdam van 21 november 2018 is voormelde beschikking aangevuld, in die zin dat de vrouw is veroordeeld om aan de man een dwangsom te betalen van € 500,- voor iedere keer dat zij niet aan de bepaalde voorlopige zorgregeling meewerkt, tot een maximum van € 20.000,- is bereikt.

3. Het geschil in conventie

3.1. De vrouw vordert primair te bepalen dat:

- de huidige zorgregeling voor onbepaalde tijd wordt opgeschort en
- de vrouw geen dwangsom verschuldigd is

en subsidiair:

-
- de huidige zorgregeling te wijzigen in die zin dat geen onbegeleid contact plaatsvindt tussen de man en de minderjarige;
 - te bepalen dat de contacten tussen de man en de minderjarige slechts begeleid zullen plaatsvinden;
 - te bepalen dat de contacten pas onbegeleid zullen plaatsvinden op het moment dat de minderjarige daartoe in staat is en
 - te bepalen dat de vrouw geen dwangsom verschuldigd is dan wel de dwangsom te matigen tot € 50,- per keer met een maximum van € 200,- per maand.

3.2. De man voert verweer.

3.3. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. Het geschil in reconventie

4.1. De man vordert – samengevat -:

- 1) primair te bepalen dat de minderjarige per omgaande voorlopig en in afwachting van de reeds aanhangige bodemprocedure aan de man zal worden toevertrouwd en de vrouw te veroordelen de minderjarige aan hem af te geven, zulks met machtiging aan de man om het te wijzen vonnis zo nodig ten uitvoer te leggen met behulp van de sterke arm en op straffe van lijfswang en subsidiair de vrouw te veroordelen om over te gaan tot nakoming van de vastgestelde zorgregeling, zulks met machtiging aan de man om het te wijzen vonnis zo nodig ten uitvoer te leggen met behulp van de sterke arm en op straffe van lijfswang;
- 2) de vrouw te schorsen in de uitoefening van het gezag over de minderjarige, in afwachting van de bodemprocedure en
- 3) de vrouw te veroordelen in de proceskosten.

4.2. De vrouw voert verweer.

5. De beoordeling in conventie

5.1. Gezien de samenhang van de vorderingen in conventie en reconventie zullen deze gezamenlijk worden besproken.

5.2. De advocaat van de man heeft bezwaar gemaakt tegen de overlegging van een USB stick met video's namens de vrouw. Op grond van artikel 21 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zijn partijen verplicht de voor de beslissing van belang zijnde feiten volledig en naar waarheid aan te voeren en kan de rechter de gevolgtrekking maken die hij geraden acht als deze verplichting niet wordt nageleefd. Gelet daarop is het in beginsel niet onwenselijk en overigens ook niet bij wet verboden dat de vrouw haar stellingen nader onderbouwt aan de hand van een usb-stick. Deze maakt dus deel uit van de processtukken.

5.3. De vorderingen in conventie en reconventie zijn naar hun aard spoedeisend.

5.4. Uitgangspunt is dat een in een beschikking vastgestelde zorgregeling dient te worden nagekomen, tenzij de zorgregeling op een juridische of feitelijke misslag berust of nieuwe feiten zijn voorgevallen die maken dat de regeling niet in het belang van de minderjarige moet worden geacht. Tegen de beschikking van de rechtbank Rotterdam van 7 november 2018 is geen hoger beroep ingesteld. In beginsel dient deze dus te worden nagekomen.

5.5. De vrouw is de vastgestelde zorgregeling per 14 januari 2019 echter niet meer nagekomen. De vrouw vindt dat onbegeleide omgang op dit moment te belastend is voor de minderjarige, waardoor het geestelijk en lichamelijk welzijn van de minderjarige gevaar loopt. De gedwongen onbegeleide contacten met de man leveren geestelijke en lichamelijke klachten op voor de minderjarige, welke, aldus de vrouw, blijken uit de beeld- en geluidsopnames zoals deze staan op de overgelegde usb-stick en uit de overgelegde verklaringen van de huisarts van de vrouw en de minderjarige.

5.6. De man stelt dat de vrouw geen gewijzigde omstandigheden aanvoert, die maken dat de situatie na het geven van de beschikking van 7 november 2018 is veranderd. De man meent dat de vrouw met niets te bewegen valt haar medewerking te verlenen aan de zorgregeling. De dwangsom en de door JBRR gegeven schriftelijke aanwijzing sorteren geen effect. Het voorgaande is voor de man reden om in het belang van de minderjarige alle wettelijke middelen en mogelijkheden te benutten en vorderingen in te stellen om recht te doen aan de belangen van de minderjarige.

5.7. JBRR en de raad stellen zich op het standpunt dat de vrouw de vastgestelde zorgregeling dient na te komen.

5.8. Niet gesteld en evenmin is gebleken dat de vastgestelde zorgregeling op een juridische of feitelijke misslag berust. Evenmin zijn er nieuwe feiten voorgevallen die maken dat de regeling niet in het belang van de minderjarige moet worden geacht. De weerstand van de minderjarige bij de overdracht, die zich blijkt uit de beeld- en geluidsopnames uit in dreinen en weglopen, en de zorgen bij de vrouw om het lichamelijk en geestelijk welzijn van de minderjarige bestonden al ruim vóórdat de beschikking van 7 november 2018 werd gegeven. Aan de overgelegde verklaringen van de huisarts kan naar het oordeel van de voorzieningenrechter onvoldoende gewicht worden toegekend om aan te nemen dat onbegeleide contacten tussen de man en de minderjarige niet in het belang van de minderjarige moeten worden geacht, alleen al omdat de huisarts alleen de vrouw heeft gesproken en niet de man. Het vorenstaande leidt ertoe dat zowel de primaire als de subsidiaire vorderingen van de vrouw moeten worden afgewezen. Omdat JBRR in het kader van de ondertoezichtstelling de regie voert wat betreft de verblijfplaats van de minderjarige, dient de onder 1. genoemde primaire vordering van de man te worden afgewezen. De onder 1. genoemde subsidiaire vordering van de man tot nakoming van de zorgregeling zal worden toegewezen met machtiging aan de vrouw om met behulp van de sterke arm van justitie en politie de tenuitvoerlegging van dit vonnis te bewerkstelligen, indien de vrouw in gebreke blijft aan het in dit vonnis bepaalde te voldoen. Voorts zal de voorzieningenrechter, omdat de man onweersproken stelt dat de opgelegde dwangsom geen effect sorteert, dit vonnis uitvoerbaar bij lijfswang verklaren, aldus dat de man gemachtigd wordt bij iedere keer dat de vrouw de zorgregeling niet nakomt de vrouw in gijzeling te doen stellen telkens voor de duur van zeven dagen.

De onder 2. genoemde vordering in reconventie zal worden afgewezen, omdat een dergelijke vordering op grond van het bepaalde in artikel 1:268 lid 4 in verbinding met artikel 1:267 lid 1 van het Burgerlijk Wetboek in dit geval niet door de man kan worden gedaan.

Gelet op de relatie tussen partijen zullen de proceskosten tussen hen worden gecompenseerd, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt.

6. De beslissing

De voorzieningenrechter

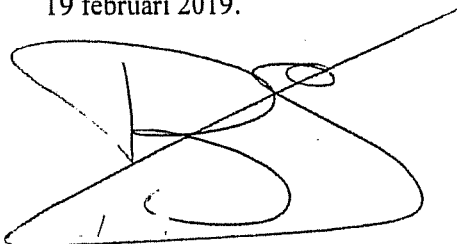
in conventie

- 6.1. wijst de vorderingen af,
- 6.2. compenseert de kosten van deze procedure tussen partijen, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt,

in reconventie

- 6.3. beveelt de vrouw de bij beschikking van de rechtbank Rotterdam van 7 november 2018 vastgestelde zorgregeling na te komen,
- 6.4. machtigt de man om met behulp van de sterke arm van justitie en politie de tenuitvoerlegging van dit vonnis te bewerkstelligen, indien de vrouw in gebreke blijft aan voormeld bevel te voldoen,
- 6.5. verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij lijfswang, aldus dat de man gemachtigd wordt bij iedere keer dat de vrouw de bij beschikking van de rechtbank Rotterdam van 7 november 2018 vastgestelde zorgregeling niet nakomt de vrouw in gijzeling te doen stellen telkens voor de duur van zeven dagen,
- 6.6. verklaart dit vonnis in reconventie tot zover uitvoerbaar bij voorraad,
- 6.7. compenseert de kosten van deze procedure tussen partijen, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt,
- 6.8. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. A.
19 februari 2019.

en in het openbaar uitgesproken op

